

The Wandering Who?

- A Study of Jewish Identity Politics

Av Gilad Atzmon
(2011)

Pia Hellertz – febr. 2020

Gilad Atzmon inleder sin bok med ett citat av **Israel Shahak**¹: *"Nazisterna gjorde mig rädd för att vare en jude och israelerna får mig att skämmas över att vara jude"*.

Atzmon börjar med att berätta att hans far var en *"karismatisk, poetisk, zionistisk veteran och terrorist"* och skriver att pappan hade en enormt stor påverkan på honom. (s. 1). Pappan var också mycket irriterad på palestinierna som vistades i det land som han var övertygad om tillhörde honom och hans folk. Han brukade säga: *"Araberna har så många länder. Varför måste de bo i exakt samma land som var givet oss av vår Gud?"* Atzmoms inledande beskrivning av fadern och därmed av hans egen uppväxt var spännande att läsa och lade grunden för den fortsatta läsningen och förståelsen. Han berättar att palestinierna var överallt, men *"vi såg dem inte"*. De reparerade bilarna, de byggde husen, de städade, de transporterade varor till de lokala matbutikerna, men *"de försvann alltid strax innan solens uppgång och återkom alltid efter solens nedgång"* (s. 2). Atzmon var totalt övertygad om att judarna verkligen var det *"Utvalda Folket"*, *"the Chosen People"* (s. 3).

När Atzmon var 17 år var det meningen att han skulle göra sin *"IDF service"*, d.v.s. i *Israel Defense Forces*, som var en obligatorisk militärtjänst. Men då hände det oväntade, skriver han. En sen natt hörde han ett program med jazz, **Charlie Parker**, *"Bird with Strings"*. *"Jag blev helt knockad"*, skriver

¹ **Israel Shahak** var en polskfödd israelisk professor i organisk kemi. Han satt i koncentrationslägret Bergen-Belsen under sin barndom. Han är känd för sitt engagemang för mänskliga rättigheter i Israel, med avseende på palestiniernas svåra situation. Han var uttalad antisionist och en av den religiösa judendomens stora kritiker. Han var verksam som skribent och författare i dessa frågor, och har bland annat skrivit den till svenska översatta *Judisk historia, judisk religion - tyngden av tretusen år* (1996) ([Foenix Förlag](https://www.foenixforlag.se/bok/Judisk-historia-judisk-religion-tyngden-av-tretusen-ar)). (Wikipedia) Boken finns i sin helhet på nätet - https://archive.org/stream/JudiskHistoriaJudiskReligionTyngdenAvTreTusenAr1996-IsraelShahak/Judisk+Historia%2C+Judisk+Religion+-+Tyngden+Av+Tre+Tusen+%C3%85r+%281996%29+-+Israel+Shahak_djvu.txt

han. Jag blev nyfiken och Googlade.²

Han berättar att han två dagar senare skaffade sig sin första saxofon. ”Det är ett mycket lätt instrument att starta med – fråga Bill Clinton...” skriver han 😊 (s. 3). Nu började Atzmon träna ”dag och natt”. Han lyssnade på de stora jazzmusikerna och insåg nu att hans ”judisk-centrerade uppfostran på något sätt var vilseledande”. Hans önskan om att delta i det militära ”försvann totalt”. Men ännu hade han inte insett att hans hängivenhet för jazzen hade blivit viktigare än hans judiska ”utvaldhet”. En tid deltog han i *Israels Air Force Orchestra* (s. 5). Många år senare insåg han att jazzen hade blivit hans flyktväg.

Sommaren år 1984 sändes orkestern till Libanon för en konserttur. Där fick han se ett interneringsläger där palestinier var intagna. Upplevelsen blev omtumlande för Atzmon. Två veckor senare lämnade han in sin uniform och reste till Europa. Han var 21 år och ”fri för första gången” (s. 7). Men det tog ytterligare 10 år innan han kunde lämna Israel för gott, skriver han. Han hade nu insett att han ”faktiskt hade levt i någon annans land” (s. 7) Nu sjönk den förkrossande insikten in att palestinerna inte hade övergett sitt land och sina hem frivilligt år 1948, vilket han hade fått lära sig i skolan, utan de hade blivit brutalt etniskt bortförda av ”min farfar och hans likasinnade” (s. 7). Han insåg också att Israel var ”ras-orienterat”, exempelvis via ”Law of Return”, lagen om återvändande, som gav alla judar i hela världen rätt att återvända ”hem” efter 2000 år, men den omöjliggjorde för palestinerna att få återvända till sina byar efter 2 års frånvaro (s. 8). Han insåg att det israeliska ”shalom” inte betyder ”fred” utan säkerhet och trygghet och det gällde bara för judar.

Han hade nu blivit musiker och var inte intresserad av politiska aktiviteter.

² Charlie Parker With Strings - The Master Takes (1950) - [History of Jazz Music] - <https://www.youtube.com/watch?v=DP7E0K4IMqo>

Nu flyttade han till London och började studera filosofi vid *University of Essex*. Dessutom fick han börja spela på en legendarisk irländsk pub. ”*Då insåg jag inte vilken tur jag hade*”, skriver han. Han hade ingen aning om hur svårt det var att få spelningar i London. Men, skriver han, det dröjde inte länge förrän han började längta hem. Till sin egen överraskning var det dock inte till Israel eller Tel Aviv eller Haifa han längtade. Det var till Palestina. Men ju mer han började kritisera Israel öppet desto mer insåg han att den libanesiska restaurangen på Edgware Road i London var det närmaste han skulle komma sitt gamla hemland (s. 9).

Nu började han bli intresserad av arabisk musik. Den var mycket svår för honom, men han skriver: ”*Jag lärde mig lyssna!*” (s. 11)

Zionismen och judendomen

Atzmon berättar att han så småningom insåg att *Israel* och *Zionismen* var delar av ett mycket större judiskt problem (s. 15). Han väcker en mycket intressant fråga. Han skriver att ”*trots att Israel är en judisk stat, trots dess enorma stöd till judiska lobbyister runt om i världen, så är det knappast någon som är modig nog att reflektera över vad begreppet 'jude' står för*” (s. 15). Det är det tema han vill ägna boken åt att utreda. Han betonar att han inte kommer att beskriva judar som en ”*ras*”. Han skiljer mellan *judar (folket)*, *judendomen (religionen)* och det *judiska (ideologin)*. Boken handlar således inte om judar som ras eller etnicitet. Han kritiserar inte heller religionen judendom. Fokus för Atzmons analys är den *judiska ideologin*, den *judiska identiteten* och den *judiska politiska diskursen* (s. 15).

Atzmon menar att man kan dela in judarna i tre huvudkategorier:

- 1) De som följer judaismen, d.v.s. den *judiska religionen*.
- 2) De som ser sig som mänskliga varelser som råkar vara *födda som judar*.
- 3) De som ser sin ”*Jewish-ness*” över alla andra personlighetsdrag. Jag hittar ingen bra översättning så jag använder det begreppet.

Han menar att de två första grupperna kan betraktas som harmlösa och oskyldiga grupper, även om de religiösa judarna kan begå brott i sin heliga skrift *Torahs* namn. Judendomen är en världsreligion som kan förklara en hel del, på samma sätt som andra religioner.

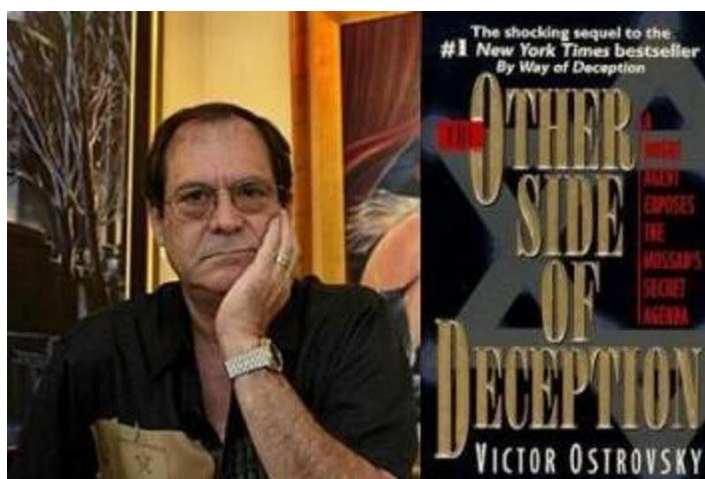
Det är den tredje kategorin som är problematisk menar Atzmon. Jag har lite svårt att förstå, men Atzmon refererar till en tidig zionist, **Chaim Weizmann** som senare blev Israels president. Weizmann sa: ”*Det finns inga engelska, franska, tyska eller amerikanska judar, utan endast judar som bor i England, Frankrike, Tyskland eller Amerika*” (s. 16). På detta sätt definierade Weizmann ”*Jewish-ness*”, menar Atzmon. Han skriver: ”*Du kan vara en jude som vistas i England, en jude som spelar fiol eller en jude som är emot zionismen, men*

framförallt är du en jude. Och detta är exakt det som menas med den tredje kategorin” (s. 17). Det var detta budskap som de tidiga zionisterna förkunnade. ”Jewish-ness” var enligt Weizmann en unik kvalitet som hindrade judar från att assimileras eller ”försvinna i folkmassan”. ”Judar skulle alltid förbli främlingar” (s. 17). Jewish-ness ”är inte en andlig eller en religiös ståndpunkt, det är ett politiskt engagemang” (s. 20).

Atzmon refererar till **Vladimir Jabotinsky** i boken ”*A Letter on Autonomy*” (1904) där författaren skriver: ”En jude som växt upp bland tyskar kan ta till sig tyska seder, tyska ord. ... Men han kommer alltid att förbli judisk eftersom hans blod, hans kropp, hans fysiska utseende är judiskt” (s. 17). Atzmon menar att dessa rasistiska idéer var före nazisterna. Han konstaterar att zionisten i första hand är jude. För att vara en sann zionist behöver du inte ”vandra”. I detta ordval kan vi förstå bokens titel ”*The Wandering Who?*”. ”Ibland är det till och med bättre att du stannar där du är”, skriver han (s. 18).

Den zionistiska agenten

Atzmon refererar till f.d. Mossadagenten **Victor Ostrovsky** och hans bok ”*Med sveket som vapen*” (1990) (*”Other Side of Deception”*) som jag nyligen läst och skrivit en artikel om.³ Både Ostrovsky och Atzmon berättar att Mossad gjorde allt för att stoppa publiceringen av Ostrovskys bok. Det verkar dock ha fått motsatt verkan eftersom boken såldes mycket bra. Den till och med översattes till svenska samma år, vilket är den version jag läst.

Ostrovsky tar i sin bok upp det judiska ”brödrskapet”, som är en unik del av Mossads verksamhet. Atzmon skriver att Ostrovsky refererar detta brödrskap till en solidaritet grundad i *rastanken*. Atzmon menar att det istället är ”den

³ ”Med sveket som vapen - En avslöjande skildring av Israels underrättelsetjänst Mossad” - Min artikel om boken finns på min Boksida - http://www.piahellertz.com/Med_sveket_som_vapen.pdf

tredje kategorins brödraskap” (s. 21). Det är de tusentals judar som lever runt om i världen och som kan användas som medhjälpare, assistenter, vid olika operationer och projekt. De kallas ”*sayanim*” (s. 18). De kan låna ut en bil, en lägenhet, förmedla information eller förmedla kontakter. Om man behöver läkarhjälp så finns det sayanim som är läkare. De är totalt lojala och håller tyst. De får bara betalt för sina utgifter. Sayanim tillhör den tredje kategorin ovan.

Den tidiga zionismens syfte var att föra hela världens judar till den plats där berget Sion finns. Om detta berättar även **Lasse Wilhelmson** i sin bok ”*Är världen upp och ner?*” (2009).⁴

Berget Sion – förr och nu

På senare tid har zionisterna dock förstått att det är bättre för deras syfte att judarna stannar kvar där de bor, i synnerhet den judiska eliten. Atzmon nämner några namn: ”*Paul Wolfowitz*⁵, *Rahm Emmanuel*⁶, *Lord Levy*⁷ och *David Aaronovich*⁸ har bevisat att de är mer effektiva för den zionistiska saken när de stannar där de är” (s. 19).

Zionismen

Atzmon menar att zionismen är en global rörelse som drivs av den unika stam-sammanhållningen och solidariteten bland den tredje kategorins judar. Det handlar inte om *Israel* (s. 21). Israel är bara en tillfällig bit av land som upprätthålls med våld för det syfte som drivs av ”*hebreisktalande tredje kategorins judar*”. Atzmon menar också att det är svårt att veta var besluten fattas. ”*Är det i Jerusalem? I Knesset, på Israels premiärministers kontor, hos Mossad eller kanske hos ADL*” (s. 21). ADL, *Anti-Defamation League*, är en internationell, icke-statlig organisation med säte i New York som grundades med syfte att stoppa ”*förtal mot det judiska folket*”.

⁴ ”*Är världen upp och ner? - Artiklar i urval om Palestina, de nykoloniala krigen och zionismen*” – Min artikel om boken finns på min Boksida -

http://www.piahellertz.com/Om_judendom_och_sionism_Lasse_W.pdf

⁵ Amerikansk republikansk politiker och ideolog.

⁶ Amerikansk demokratisk politiker

⁷ Ledamot av Storbritanniens parlament

⁸ Brittisk författare, regissör, journalist och politisk aktivist.

Zionismen är en ”*extraordinär solidaritet*”, skriver han. Han väcker en mycket intressant fråga: ”*Men om judar är långt ifrån att vara en ras, så om det inte är solidaritet med rasen i sig, vad är det då som kan få ’sayan’ att riskera många års fängelse?*” (s. 19)

Atzmon liknar zionismen vid en ”*organism*”, ”*ett kollektivt fungerande system*” (s. 21). Han menar att palestinierna inte bara är offer för den israeliska ockupationen. De är egentligen offer för ”*en unik global identitet, nämligen den tredje kategorins folk som förändrat det Heliga Landet till en judisk bunker*” (s. 21).

”*Man behöver bara läsa den förste och mest framträdande zionistiske profeten Theodor Herzl för att förstå vad den politiska zionismen handlar om: att få supermakt för att tjäna zionismen sak*”, skriver Atzmon (s. 30). Han menar att assimilation, frigörelse, integration och även befrielse är ”*dödshot*”. Om man blir jämställd så blir man inte annorlunda än alla andra. Det blir ett politiskt självmord, skriver han (s. 31).

En stor del av boken diskuterar *identitet, identitetspolitik* och liknande.

Zionismens politiska strategier

Atzmon skriver att många amerikanska judar har ”*funnit sin väg till de ledande klasserna inom den akademiska världen, bankerna, fastighetsbranschen, aktiemarknaden, media, politiken med mera*” (s. 37). De sitter på nyckelpositioner inom mainstream media. Atzmon skriver också: ”*Om judarna vill överleva så var det bäst att infiltrera maktens korridorer*” (s. 158).

Atzmon refererar till en brittisk kommentator, **Stuart Littlewood**, som reflekterar över siffror: ”*Den judiska populationen i UK är 280,000 eller 0,46 procent. Det är 650 platser i The House of Common (det brittiska underhuset, min anm.), så om det gjordes en proportionerlig fördelning skulle judarna ha 3 platser. Med sina 24 platser är judarna överrepresenterade åtta gånger*” (s. 169). Atzmon frågar sig varför judarna är så överrepresenterade i underhuset, och i brittiska och amerikanska ”*pressure groups*”, påtryckningsgrupper. **Haim Saban**, en israel-amerikansk mediamogul och multimillionär ger ett svar i en intervju. Han menar att det finns tre vägar för att bli inflytelserik. Det var att ”*ge donationer till politiska partier, etablera tankesmedjor och kontrollera medierna*” (s. 169).

Det finns en liknande tendens i USA. I en artikel berättas att 89 % av USA:s senatorer och kongressledamöter har dubbelt medborgarskap i USA och i Israel. Det berättar **IWB (InvestmentWatchBlog)** och de presenterar långa listor på namn och deras politiska roll. Vi vet dessutom att man inte får medlemskap i Israel om man inte är jude, vilket således måste betyda att minst 89% av de allra

mäktigaste i USA är judar.⁹

Den zionistiska lobbyen är enligt Atzmon specialiserad på att spåra upp rika och inflytelserika judar. Dessa pressas att ”komma ut ur garderoben och visa större engagemang för den judiska nationalistiska satsningen” ... ”Man kan aldrig fly från den man är, så det är bättre att vara stolt över det” (s. 38). Atzmon menar att de amerikanska zionisterna tar denna ideologi ett steg längre och säger till de assimilerade judarna: ”Man kan aldrig fly från den man är, så det är bättre att vara stolt över det – och arbeta för oss”. Det gick till och med så långt att det blev en konflikt mellan ”västs etniska judar i diasporan” och zioniströrelsen. Detta lade grunden till den zionistiska separationen, berättar Atzmon. Separatismen var en strategi för ”ghetto-byggande” och sen dess har zionisterna använt denna strategi (s. 41).

Zionismen utvecklades som en reaktion på den frigörelse av de europeiska judarna som startade under den franska revolutionen och sedan spreds sig snabbt över hela Europa under 1800-talet, skriver Atzmon (s. 39). Några få framstående assimilerade judar, bland andra **Theodor Herzl** och **Chaim Weizmann** började inse att om denna frigörelse bland judarna skulle fortsätta så skulle det komma att leda till att judarnas identitet upplöstes. För att stödja sin agenda skapade de föreställningen om en ökande ”anti-semitism” (s. 40). Egentligen var denna föreställning inte särskilt trovärdig eftersom judar redan i slutet av 1800-talet var djupt involverade i de olika europeiska ländernas civila liv.

Atzmon berättar om den s.k. *Dreyfusaffären*. **Alfred Dreyfus**, som var kapten och fransk generalstabsofficer av judisk härkomst, anklagades år 1894 för spioneri och högförräderi mot Tyskland. Han dömdes till livstidsfängelse. Han fick senare upprättelse genom att bland andra skriftställaren **Émile Zola** i

⁹ <http://www.investmentwatchblog.com/89-of-our-senators-and-congress-hold-dual-citizenship-citizenship-with-israel/>

tidningsartikeln *J'accuse* ("Jag anklagar") år 1898 skrev om hur anklagelsen mot Dreyfus endast var ett förtäckt uttryck för *antisemitism* och helt enkelt ett justitiemord. Artikeln, liksom hela Dreyfusaffären, väckte stor internationell uppmärksamhet.

Anti-zionism är inte detsamma som anti-semitism

Enligt Atzmon var **Theodor Herzl** en framstående journalist från Wien som reste till Paris för att täcka rättegången. Då insåg han att assimilation för judar var dömd att misslyckas. "*Den enda lösningen*", enligt Herzl, "*var ett 'utlovat land', där vi kan ha krökta näsor, svarta och röda skägg ... utan att bli föraktade för det... där vi kan leva som fria män på vår egen jord och där vi kan dö fridfullt i vårt eget fädernesland*" (s. 40)¹⁰. Den första zionistiska kongressen genomfördes år 1897, d.v.s. tre år efter rättegången. Målet var då att etablera en judisk stat (s. 59).

Atzmon skriver att före WWII var många judar förolämpade av den zionistiska kallelsen, men det verkar som om exploateringen av "*Förintelsen*" och det otroliga Sexdagarskriget, som utkämpades från den 5 juni till 10 juni 1967 mellan Israel och de arabiska grannstaterna Jordanien, Syrien och Egypten förändrade världens judars attityder till förmån för zionismen och Israel (s. 43). Det blev en avgörande israelisk seger trots att ytterligare 11 muslimska länder bidrog med trupper till den arabiska sidan. Atzmon skriver att en strategi var att om inte några synagogor brändes ner så kunde Mossad gå så långt att man brände dem själva. "*Målet är viktigare än medlen och kampanjen för zionismen är viktigare än den moraliska integriteten*", skriver Atzmon (s. 43).

¹⁰ Citat är enligt Atzmon hämtat från Theodor Herzls "*Judenstaat*" (1896). Den har publicerats igen, senast 2016. Boken "förklarar hur och varför judar skulle skapa en egen stat, det vill säga bakgrunden till staten Israel" (Wikipedia).

Judiska aktionsgrupper

Atzmon berättar att han under sina år i Europa stötte ihop med grupper som kallade sig ”Judar för fred”, ”Judar för rättvisa i Palestina”, ”Judar mot Zionism”, med mera.

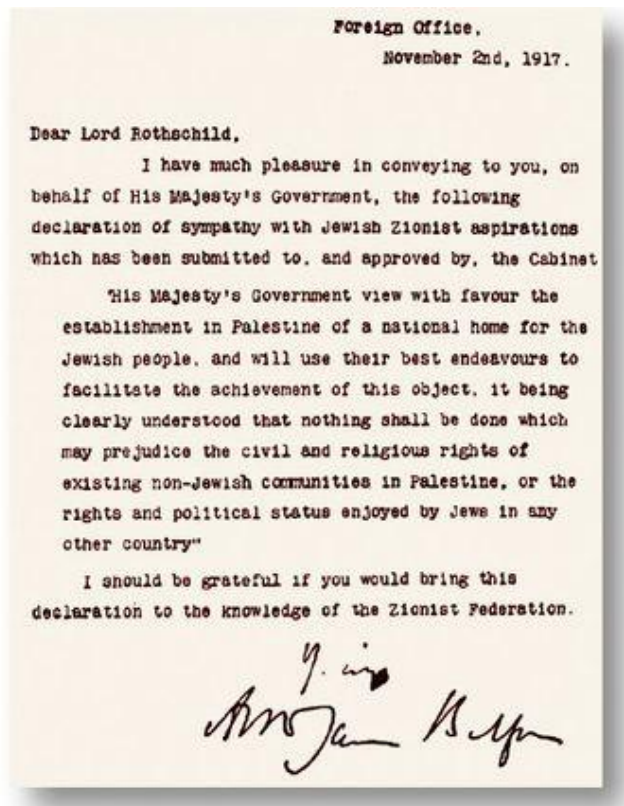
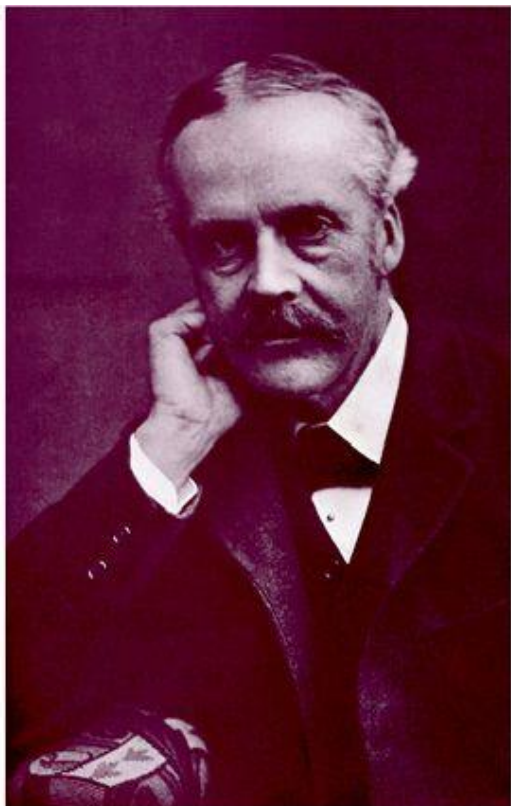
Nyligen hade han hört om en grupp som kallade sig ”Judar för bojkott av Israels gudar” (s. 62). När de förenar sig i grupper är de inte i första hand tyskar eller engelsmän eller muslimer eller vanliga proletärer eller inte ens enkla fredsälskare, skriver Atzmon. Han menar att det bara är judar som engagerar sig i rasorienterade eller etniskt orienterade freds- och solidaritetskampanjer (s. 62).

Atzmon menar att i och med att den judiska identiteten definieras genom *förnekande*, så blir det lättare att förstå varför frigjorda judar ofta deltar i politiska kampanjer och revolutionära rörelser. ”Dessa är definierade genom att förneka någonting.” Det kan vara *bourgeoisien, kapitalismen, kolonialismen, palestinier, Irak, Iran, Islam, gojim, missbruk av mänskliga rättigheter, historisk revisionism, zionism och så vidare*” (s. 65). Atzmon konstaterar att avståndet mellan *”förnekandets dialektik”* och *”hatets politik”* är ganska kort.

Hundra år av judisk ensamhet

Zionismen är inte längre en ung rörelse, konstaterar Atzmon. Det är över 100 år sedan den första zionistiska kongressen (år 1897) och mer än 90 år sedan *Balfourdeklarationen* (1917), den som innehöll löftet från den brittiska regeringen till zionistledarna om att skapa ett nationellt judiskt land i Palestina (s. 69).¹¹

67 ord som satte Mellanöstern i brand - Balfourdeklarationen

Zionisterna vill erbjuda ”en ny världsordning”, *a New World Order*, som bland annat försvarar judiska intressen (s. 70). Atzmon menar att vissa tror att zionismen handlar om att rädda det judiska ”stamprojektet”. Att förebygga assimilation vilket skulle innebära att den judiska världen försvinner.

Om jag förstår Atzmon rätt så vill zionisterna också ”dumpa Gud”, lämna religionen (s. 71). Jag vill dock hänvisa till Atzmons texter om detta så jag inte förmedlar missförstånd.

Den judiska socialismen och den judiska progressiva aktivismen passar utmärkt in i det zionistiska projektet, menar Atzmon (s. 76). Tredje kategorins judar vill också stoppa ”stolta, själv-hatande judar från att visseblåsa” (s. 76).

¹¹ I den här intervjun intervjuas Lord Rothschild om Balfourdeklarationen – ”BALFOUR 100” - Publicerades den 8 feb. 2017

https://www.youtube.com/watch?time_continue=10&v=tk8g9GIIuQ

Zionismen är ett framgångsrikt projekt eftersom det är globalt ”utan huvud och med många händer” (s. 76).

Atzmon skriver att han tror att det bara finns tre flyktvägar för zionister och den tredje kategorins judar:

- 1) *Total segregation*. Om jag förstått rätt så har den aktuella regeringen under **Benjamin Netanyahu** antagit den linjen, vilken innebär att medvetet styra de israeliska internationella affärerna genom konflikter.
- 2) Genom att återvända till *ortodox judendom*. Atzmon menar att det verkar som om allt fler judar väljer den vägen. En studie visade att det antal judar som beskriver sig som sekulära har minskat radikalt under de senaste 30 åren, medan de religiösa har ökat.
- 3) *Flykt från ”jewish-ness”*. Att lämna ”utvaldheten” bakom sig. Atzmon menar att det väl är det enda genuina sekulära motståndet mot zionismen som man ta på allvar. (s. 86-87)

Atzmon nämner i detta sammanhang ”*Marranos*”, *Marraner*, som enligt Wikipedia var en nedsättande benämning på döpta judar. Det gällde judar i Spanien och Portugal som i samband med och efter krigen hamnade i en kristen, mindre religiöst tolerant miljö och de tvingades då övergå till kristendomen. Officiellt kunde de betecknas som ”*konvertiter*” eller ”*nykristna*” medan de i lönnedom fortsatte att så långt möjligt utöva den judiska tron. Jag hänvisar till Atzmons bok för en närmare beskrivning omkring problemet med detta.

Atzmon menar att israeler numera lämnar Israel i ökande utsträckning. De vill bli New Yorkare, Parisare, Londonbor och Berlinare. Man köar även för att få polska pass (s. 99).

Zionismen skapade den judiska nationen. Begreppet ”*de vandrande judarna*” har fått en ny mening. Atzmon betonar att inte alla judar är zionister, men när det handlar om att agera mot så kallade ”fiender” till det judiska folket så agerar ”*zionister och anti-zionister som ett folk, eftersom de är ett folk*”, skriver Atzmon (s. 102).

Politisk tillhörighet

Atzmon skriver att det enda naturliga för judarna är att vara *vänster* (s. 115). Men, skriver han, det handlar inte om ett ”*moraliskt uppvaknande*” som driver judarna åt vänster, inte heller humanism eller solidaritet eller vänlighet utan istället verkar det vara ett ”*desperat försök att ersätta eller förbättra den judiska framtoningen*” (s. 116). Här kommer Atzmon in på judarnas förhållningssätt till kapitalismen, men även det hänvisar jag till hans bok för djupare förståelse.

Atzmon refererar till *Femte Mosebok 6:10-12* där Moses i ett högtidligt tal till sitt folk, när han leder dem till det ”*Utlovade landet*”, säger:

10. När nu HERREN, din Gud, låter dig komma in i det land som han med ed har lovat dina fäder, Abraham, Isak och Jakob, att giva dig — stora och vackra städer, som du icke har byggt,

11. och hus, fulla med allt gott, vilka du icke har fyllt, och uthuggna brunnar, som du icke har huggit ut, vingårdar och olivplanteringar, som du icke har planterat — och när du då äter och bliver mätt,

12. så tag dig till vara för att förgäta HERREN, som har fört dig ut ur Egyptens land, ur trädshuset.¹²

Orden innebär att han ger sitt folk rätten att plundra och röva och stjäla från det folk som redan finns i landet (s. 120). Atzmon funderar över om Moses har missförstått Guds ord. Han skriver att israelernas stölder från det palestinska folket, som aldrig verkar ta slut, är en del av en andlig, ideologisk, kulturell och praktisk agenda grundad på *Bibeln*, den zionistiska ideologin och den israeliska staten. ”*Israel och zionismen som båda är framgångsrika politiska system, har institutionaliserat den plundring som utlovats av den hebreiske Guden i de judiska heliga skrifterna*” (s. 121).

Atzmon citerar flera avslöjande texter ur *Bibeln*, exempelvis *Femte Mosebok nr 20:16*:

16. Men i de städer som tillhöra dessa folk, och som HERREN, din Gud, vill giva dig till arvedel, skall du icke låta något som anda har bliva vid liv,
17. utan du skall giva dem alla till spillo: hetiterna och amoréerna, kanaanéerna och perisséerna, hivéerna och jebuséerna, såsom HERREN din Gud, har bjudit dig.

Atzmon menar att det inte finns något tvivel bland Bibelforskare att den hebreiska Bibeln innehåller mycket laddade och oetiska förslag, av vilka en del uppmanar till folk mord (s. 122). Den teologiske forskaren **Raymund Schwager** fann inte mindre än 600 olika inlägg i *Gamla Testamentet* som handlade om våld, förutom de 1000 verserna där Guds eget straff beskrivs samt 100 texter där Gud uppmanar andra att döda. Atzmon konstaterar att våld är en av de vanligaste aktiviteterna i den hebreiska Bibeln. Han skriver att rån och hat genomsyrar den moderna judiska politiska ideologin både inom den judiska vänstern och högern (s. 123). Atzmon menar att det verkar som om hat är ”*huvudmatrisen för förnekande*” (main matrix of negation) (s. 55). Han skriver att judar hatar araber, zionisterna hatar gojim (icke-judar), judar som är mot zionister hatar också gojim, ”*men de hatar också Israel liksom även Atzmon*”.

¹² Min text är hämtad från Bibel.nu - <https://bibel.nu/gamla-testamentet/femte-moseboken-6-10/>

I skrivande stund hittar jag en artikel av Gilad Atzmon med rubriken "*Mee Too, America*" (2018). I artikeln menar Atzmon att "*Amerika har blivit metaforiskt våldtagen*".¹³ Han skriver:

Det har våldtagits, förnedrats och pushats av dess så kallade 'största allierade.' Dess LOBBY har drivit på Amerika att gå med på åtgärder som har försatt USAs nationella säkerhet i fara.

Och nu berättas det om att premiärminister Benjamin Netanyahus talesman för utländska medier (**David Keyes**, mitt tillägg) har fungerat som en återkommande sexförbrytare i den amerikanska huvudstaden vilket innebär att vi nu kan ha överskridit det 'metaforiska'. Amerika våldtas bokstavligen.

David Keyes hade försvarat sig med att "*Shiksas Don't Count, What's the Problem?*"¹⁴ ("Kvinnliga gojer räknas inte, så vad är problemet?")

The Wandering Who? Vilka är de som vandrar?

I slutet av boken refererar Atzmon till professor **Shlomo Sands** bok "*The Invention of the Jewish People*" (2009). Jag blev inspirerad och läser den för närvarande, men den är mycket akademisk och svårtillgänglig. Sands är tveksam till om judarna någonsin existerat som *ras* eller *nation*. Istället menar han att det verkar vara en "*färgstark blandning av grupper som på olika steg i historien anammat den judiska religionen*" (s. 135). Sand menar att intellektuella judar i slutet av 1800-talet, som blev inspirerade av den tyska nationalismen beslöt sig för att försöka uppfinna ett folk retrospektivt utifrån längtan efter att skapa ett *modernt judiskt folk* (s. 135). Det innebär att det judiska folket är en skapad idé som innehåller ett påhittat förflutet, ett förflutet som inte backas upp av vetenskaplig teknisk och historisk forskning, eller med hjälp av gamla texter.

Sand menar också att det *palestinska folket* är mer sannolikt de sanna *semiterna*, ättlingar av det semitiska folket i *Judéen*, ättlingar till **Noas** son **Sem**, från den bergiga södra delen av Israel, området kring Jerusalem, som nu delas mellan de israeliska och palestinska myndigheterna.

De nuvarande judarna har i huvudsak *khazariskt* ursprung, *Ashkenazer*, som Shlomo Sand berättar att han själv tillhör (s. 135). De har sina rötter i *Khazarien*, ett land så låg ungefär där dagens *Ukraina* ligger.

¹³ Ed Jewitt: Gilad Atzmon on David Keyes, Zionist Sexual Predator ("Shiksas Don't Count, What's the Problem?")

<https://phibetaiota.net/2018/09/ed-jewitt-gilad-atzmon-on-david-keyes-zionist-sexual-predator-shiksas-dont-count-whats-the-problem/>

¹⁴ Shiksas betyder Icke-judisk kvinna, kvinnlig goj. Hon är inte värdig att kallas en människa och jämförs med en prostituerad.

Khazaria - where 90% of today's "Jews" actually originate from

Khazarien

Ukraina

Trots det slutar inte generationer med judar att identifiera sig själva som söner och döttrar av **Kung David** eller **Salomon**.

De nya judarna i Palestina, som blir mer och mer Israel, har anammat *Gamla Testamentet* som koden för det judiska folket. *Hebreiska* blev det språk som men menade var deras förfäders språk.

Atzmon menar att det inte finns några tecken i *Sinaiöknen* som bevisar berättelsen om utdrivningen, *Exodus*, från Egypten, vilken berättas om i Bibeln, där det påstås att tre miljoner hebreiska män, kvinnor och barn vandrade i 40 år utan att de lämnade det minsta spår efter sig.

Trots att de moderna judarna tror att deras förfäder är de bibliska israeliterna som blev brutalt fördrivna av romarna, så menar Atzmon att sanningen är

den att de inte har någon koppling alls till dessa forntida israeler (s. 142).

Om palestinierna är de sanna judarna, vilka är då de som idag kallar sig judar? Shlomo Sands svar på den frågan är: *"Folket spred sig inte, men den judiska religionen spred sig"*. Judendomen kunde man konvertera sig till (s. 144). De spanska judarna, *sefarderna*, som själva trodde att de tillhörde de forntida israeliternas blodslinje, verkar vara konverterade *berber*, enligt Sand. Det var berbiska soldater som konverterat till judendomen efter ett krig. Även khazarerna som kom österifrån hade konverterat till judendomen. Detta berättar **Arthur Koestler** om i sin intressanta bok *"Den trettonde stammen"* (1976, svensk utgåva 1992).¹⁵

Detta skulle innebära att det *"semitiska ursprunget är en myt"*, skriver Atzmon (s. 145). *"Om judar inte är en ras och inte har någonting att göra med Semitism, så är begreppet 'anti-semitism' ett tomt begrepp"* (s. 145). Även Koestler menar i sin bok att begreppet "anti-semitism" är ett meningslöst begrepp, eftersom majoriteten av dagens judar inte har ett semitiskt ursprung.

Atzmon menar att de moderna judarna inte har något ursprung alls i Palestina och därför måste deras agenda för "återvändande" handla om en förevändning *"for a tribal expansionist invasion"*, en expansionistisk invasion, baserad på den fabricerade stammen judar (s. 145). Den judiska identiteten bygger på rasbegreppet. Atzmon berättar att många judar, även de sekulära, fortsätter att anse att blandäktenskap är det ultimata hotet. Dessutom fortsätter man att använda den *"blodsritual"* som omskärelsen av små pojkar innebär.

Atzmon skriver att om Shlomo Sand har rätt så är judar snarare ett kollektiv av många folk som har blivit *"kidnappade"* (*"hijacked"*) av en nationalistisk rörelse byggd på myter (s. 145).

Jag har nyligen läst **Ingrid Carlqvists** bok *"Från Sverige till Absurdistan"* (2019) där hon bland annat analyserar judarnas roll i Sverige.¹⁶ Hon berättar att judarna utvecklat ett försvar mot kritik genom begreppet *"anti-semitism"*. Ingrid Carlqvist citerar den f.d. israeliske utrikesministern **Shulamit Aloni**, som i en intervju berättar att anti-semitism *"är ett trick som vi alltid använder. Om någon från Europa kritiserar Israel då drar vi upp Förintelsen. ..."* (s. 85).

¹⁵ Det finns en mycket ingående och skrämmande artikel om Khazarernas historia skriven av PhD **Preston James** i *VeteransToday* och översatt av **Yrsa Häggström** på bloggen *Bakom kulisserna* som på svenska fick rubriken *"Den dolda historien om den extremt djävulska khazariska maffian"* - <https://bakomkulissernabiz.wordpress.com/2019/07/23/den-dolda-historien-om-den-extremt-djavulska-khazariska-maffian/>

¹⁶ Min artikel om Ingrid Carlqvists bok finns på min Boksida - http://www.piahellertz.com/Sverige_till_Absurdistan.pdf

Ingrid Carlqvist citerar hela uttalandet i sin bok. Det finns på Youtube.¹⁷

”Holocaust-religionen”

Atzmon citerar en judisk filosof, professor **Yeshayahu Leibowitz**, som sa till honom att: ”Den judiska religionen dog för 200 år sedan. Nu finns det ingenting annat som kan ena judarna än ’Holocaust’, förintelsen” (s. 148). Professor Leibowitz var enligt Atzmon den förste som menade att ”Förintelsen” blivit judarnas nya religion. En israelisk filosof, **Adi Ophir**, menade också att berättelsen om Förintelsen innehöll många grundläggande religiösa element. Den har sina präster, exempelvis **Simon Wiesenthal**, **Elie Wiesel** och **Deborah Lipstadt**. Den har sina profeter, **Shimon Peres** och **Binyamin Netanyahu** som varnar för det kommande iranska ”folkmordet på judar”, ”Judeocide”.

Den har sina budord och trossatser, exempelvis ”Aldrig Igen”. Jag tänker på vårt svenska bud ”Om detta må ni berätta!”¹⁸ Adi Ophir tar också upp ritualer, exempelvis minnesdagar och pilgrimsresor till *Auschwitz* med mera. Det har också etablerats esoteriska symboler som *kapos*¹⁹, gaskamrar, skorstenar, damm, skor, bilden av *Muselmann*, d.v.s. de av svält extremt magra människorna, med mera.²⁰ Det fanns också med att nazisterna gjorde tvål och lampskärmar av judarna, något som senare har visat sig vara lögnar (s. 175). Atzmon skriver att det tog många år för honom att förstå att hans ”great-grandmother” inte hade blivit tvål eller lampskärm (s. 175).

¹⁷ “It’s a Trick, We Always Use It.” Calling people “anti-Semitic” for criticizing Israel. - https://www.youtube.com/watch?v=jUGVPBO9_cA

¹⁸ Forum för Levande Historia - <https://www.levandehistoria.se/material/om-detta-ma-ni-beratta>

¹⁹ En *kapo* var en fånge i nazistiska koncentrationsläger som blev lägerledningens medarbetare med uppgift att vakta de andra fångarna. En kapo ledde fångarnas arbete och var ansvarig för resultaten. (Wikipedia)

²⁰ <https://en.wikipedia.org/wiki/Muselmann>

”Förintelsereligionen” har också sina helgedomar och tempel, exempelvis ”Yad Vashem”, som är ett mycket välbesökt museum i Jerusalem.

Atzmon refererar till **Norman Finkelstein** som skrivit boken ”*Förintelseindustrin - Exploateringen av nazismens offer*” (2001) som avslöjar det enorma globala finansiella nätverket omkring Holocaust.²¹ Jag väljer att citera ett stycke ur min artikel om Finkelsteins omskakande bok:

Norman Finkelstein ägnar mycket utrymme åt att diskutera siffror och pengar. Nästan en tredjedel av boken tar upp dessa frågor. Det handlar om hur många som satt i de olika lägren och hur många som dött eller dödats²². Det handlar om antal överlevande som kan tänkas ha rätt till skadestånd. Det handlar om pengar, om skadestånd till överlevande och till judiska organisationer. Det är en mycket osmaklig läsning om extrem girighet, om hur de judiska organisationerna struntar i att betala ut till de överlevande, eller tar så lång tid på sig att de hinner dö (s. 92). I synnerhet det sista kapitlet i boken, *Efterskrift*, avslöjar den extrema girigheten, de cyniska maktspelet om resurser och pengar. Finkelstein har lagt ner ett omfattande forskningsarbete på att få fram dessa uppgifter.

Det skrevs avtal, som sen bröts. Finkelstein skriver: ”*Man bröt på ett flagrant sätt både mot dess bokstav och anda och avsatte medlen, inte till rehabilitering av judiska offer utan till rehabilitering av judiska sammanlutningar*” (s. 85). Finkelsteins mamma fick 3,500 dollar i skadestånd. Det handlar också om att återhämta judisk egendom som stals under kriget från judar (se bl.a. s. 123)

Det handlar också om Förintelseindustrins ”utpressningsverksamhet” mot banker och länder (s. 87). De schweiziska bankerna verkar ha varit mest utsatta.²³

Min personliga reflektion är att detta bara handlade om de judar som satt i lägren, inte de romer, homosexuella och katoliker som också satt i lägren...

Atzmon menar också att denna nya religion har sin ”*Anti-Krist*”, d.v.s.

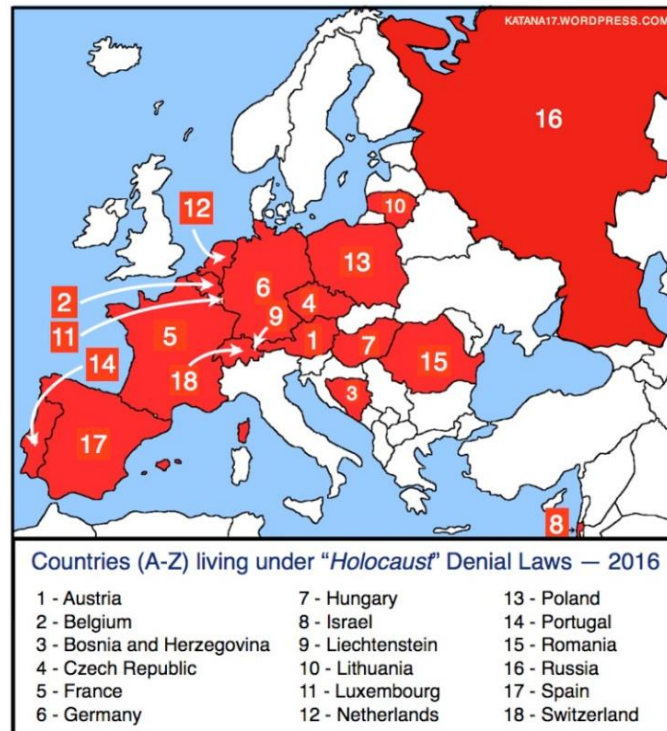
²¹ Min artikel om boken finns på min Boksida -

<http://www.piahellertz.com/Forintelseindustrin-Finkelstein.pdf>

²² Se exempelvis sid. 117 ff.

²³ Årtalet i citat refererar till Finkelsteins bok.

”förintelseförnekare” och den har dessutom makt nog att kunna förfölja dem, genom lagar som används för ”förintelseförnekare” och för ”hatretorik”. Det är kriminaliserat i många länder att över huvud taget forska och kritiskt granska ”förintelsen”.

De Europeiska länder där ”förintelseförnekelse” var förbjudet år 2016.

Atzmon berättar att det tog honom många år att förstå att ”Förintelsen”, d.v.s. kärnan i den nutida judiska läran inte var en *historiskt* bekräftad berättelse. Historiska berättelser som bekräftats av forskare behöver inte skyddas av ”drakoniska lagar” och dessutom inte heller av politiker. Man menar också att *goys* är potentiellt irrationella mördare.²⁴ ”Den nya judiska religionen predikar hämnd”, skriver Atzmon (s. 149). Jag rekommenderar Atzmons bok för den ytterligare fördjupning han gör om ”Förintelse-religionen” och dess konsekvenser. Atzmon menar att ”Holocaustreligionen verkar vara lika gammal som judarna själva”, vilket han styrker med referenser till flera forskare (s. 153).

Redan år 1915 användes begreppet ”holocaust” i *The Boston Sunday Globe*²⁵ och siffran 6 miljoner judar har använts sedan år 1900, när **Stephen S.**

²⁴ **Goj** är ett ord för icke-judisk person som främst används judar emellan. Ordet kommer ursprungligen av hebreiskans: גוי, med betydelsen "folk", men i modernt bruk har betydelsen förskjutits. I svenskan brukar det betraktas som ett lån från jiddisch. För judar betyder "goj" alla andra människor utom judar. (Wikipedia)

²⁵ Full text of "256 references to 6,000,000 Jews prior to the Nuremberg Trial announcement" https://archive.org/stream/256ReferencesTo6000000JewsPriorToTheNurembergTrialAnnouncement/256ReferencesTo6000000JewsPriorToTheNurembergTrialAnnouncement_djvu.txt

Wise i New York Times den 11 juni 1900 skriver "There are 6,000,000 living, bleeding, suffering arguments in favor of Zionism." ("Det finns 6 miljoner levande, blödande, lidande argument till förmån för zionism.")

Siffran 6 miljoner verkar vara en mytisk siffra. Jag har tagit del av flera källor, men ingen presenterar en förklaring som jag vill referera till, så jag rekommenderar den intresserade läsaren att själva forska.²⁶

Gilad Atzmon var och är hatad av zionisterna på grund av att han är en oberoende tänkare. Han beskriver sig själv som en "stolt, självhatande jude" (s. 54). Jag har hört begreppet "självhatande jude" tidigare och förstår inte hur det uppstått. Det lär användas om judar som kritiserar judar. Finns det nån som kan kalla sig "självhatande muslim" eller "självhatande kristen" undrar jag? Atzmon berättar i slutordet att det var Förintelsen som gjorde honom till en "hängiven" supporter för palestiniernas rättigheter, deras motstånd och deras rätt att återvända (s. 186). Han insåg att han var på fel sida.

Atzmon konstaterar att det inte finns någon "judisk konspiration". Allt finns i öppen dager, bara man är beredd att se, höra och undersöka. I skrivande stund hittar jag en artikel av Makia Freeman med rubriken "Is the New World Order a Jewish Conspiracy? No, it's a Satanic Conspiracy" (2019).²⁷ Hon

se också

<https://archive.org/details/256ReferencesTo6000000JewsPriorToTheNurembergTrialAnnouncement>

²⁶ En början kan vara *History & Scriptural Origin of the Six Million Number* - av John "Birdman" Bryant - <http://www.thebirdman.org/Index/Jews/Jews-History&ScripturalOriginOfThe6MillionNumber.html>

²⁷ Den finns i svensk översättning med rubriken "Är den nya världsordningen en judisk konspiration? Nej, den är en satanistisk konspiration"

presenterar där ett antal forskare som också konstaterat att judar inte är en ras och redogör för kopplingar till *khazarerna* med mera. Makia Freeman menar att den förvirring som uppstått omkring judar och judendom, om ras, religion m.m. är avsiktlig. Zionisterna som ligger bakom skapandet av förvirringen tjänar på att utnyttja judarna för sina maktsyften.

Gilad Atzmon menar att det nu är 65 år – när boken skrevs – efter befrielsen av Auschwitz. Det är det hög tid att vi börjar ställa frågor (s. 175). Idag år 2020 är det 75 år sedan. Det är dags att klä av "Holocaust-berättelsen" dess judiskt centrerade extraordinära status och börja behandla det som hände som en *historisk* händelse som måste forskas på och analyseras lika noggrant som alla andra historiska händelser.

Varför är judarna hatade?

En mycket intressant fråga som Gilad Atzmon ställer, och som även jag bär på, är: "Varför var judarna hatade? Varför var judarna hatade i Mellanöstern men även i andra länder?"

Jag har läst **David Dukes** bok "Den judiska rasismen" (2015). Han kanske ger några svar. Jag kopierar ett avsnitt ur min artikel om hans bok:²⁸

Det var judar som skapade banker. Varken katoliker eller muslimer tilläts låna ut pengar mot ränta, så här fick judarna en fantastisk möjlighet. Den främsta

<https://bakomkulissernabiz.wordpress.com/2019/10/16/ar-den-nya-varldsordningen-en-judisk-konspiration-nej-den-ar-en-satanistisk-konspiration/>

²⁸ http://www.piahellertz.com/Den_judiska_rasismen.pdf

bankfamiljen är familjen Rothschild, som lär vara världens enda triljardär.²⁹ Judarna blev också anställda av kungar och stater för att driva in skatter. Även judarnas företagsamhet kom att skapa stora problem för många folk genom deras förhållningssätt i affärer. David Dukes berättelser om hur judarna skapade sina förmögenheter är intressanta och skrämmande (s. 167).³⁰

En annan rot till antisemitismen är *brottslighet* och *förräderi* (s. 172). I ett särskilt kapitel går författaren igenom den brottslighet som den judiska maffian stått för, bland annat slavhandeln med kvinnor och barn (s. 179). Den har pågått sen ”mörka medeltiden” (s. 180) och pågår fortfarande. David Duke menar att den idag bedrivs i större skala än någonsin tidigare (s. 184).³¹

Andra orsaker som nämns i flera källor är djur- och människooffer i satanistiska ritualer och pervers sexualitet. Judarna ligger bakom distributionen av pornografi, vilket Henry Makow beskriver i sin bok *ILLUMINATI 3 – Satanic Possession* (2014)³². Enligt Makow specialiserade sig judar på ”ocker, magi, trolldom, att sia om framtiden, astrologi, brygder och droger, gift, alkemi, amuletter, besvärjelser och förbannelser, afrodisiakum (kärleksmat) och kosmetika” (Makow, s. 23). Dåvarande påven Pius V förklarade utdrivningen med att judarna förför svaga människor med sina ”satanistiska illusioner, sin charm och sina magiska trick och trolldom”. Det de gjorde stod i strid med kristna värderingar, enligt påven.

En sida på Internet beskriver att judarna blivit förtrivna 109 gånger mellan år 250 till år 1948.³³

Födrivningar av judar ur europeiska stater		
Mainz, 1012	Övre Bavaria, 1442	Neapel, 1533
Frankrike, 1182	Nederländerna, 1444	Italien, 1540
Övre Bavaria, 1276	Brandenburg, 1446	Neapel, 1541
England, 1290	Mainz, 1462	Prag, 1541
Frankrike, 1306	Mainz, 1483	Genua, 1550
Frankrike, 1322	Warszawa, 1483	Bavaria, 1551
Sachsen, 1349	Spanien, 1492	Prag, 1557
Ungern, 1360	Italien, 1492	Kyrkostaten, 1569
Belgien, 1370	Litauen, 1495	Ungern, 1582
Slovakien, 1380	Portugal, 1496	Hamburg, 1649
Frankrike, 1394	Neapel, 1496	Wien, 1669
Österrike, 1420	Navarra, 1498	Slovakien, 1744
Lyon, 1420	Nürnberg, 1498	Mähren, 1744
Cologne, 1424	Brandenburg, 1510	Böhmen, 1744
Mainz, 1439	Preussen, 1510	Moskva, 1891

Här är några exempel

Vi behöver också fråga oss vilket syfte lagarna som styr behandlingen av frågorna omkring Förintelsen har, betonar Atzmon. Han menar att så länge vi

²⁹ En triljard är en etta med 21 nollor, 1 000 000 000 000 000 000 000.

³⁰ Sidhänvisningarna i detta stycke gäller David Dukes bok.

³¹ Fria Sidor skriver om detta i artikeln *Israel: Centrum för handeln med sexslavar* - 28 september, 2016 - <http://friasidor.is/israel-centrum-for-handeln-med-sexslavar/>

³² ILLUMINATI 3 - Satanic Possession - http://www.piahellertz.com/ILLUMINATI_3.pdf

³³ *109 Locations whence Jews have been Expelled since AD250* - <https://www.biblebelievers.org.au/expelled.htm>

inte ställer frågorna så kommer vi att vara ”utlämnade till de zionistiska lobbyisterna och deras komplotter” (s. 175).

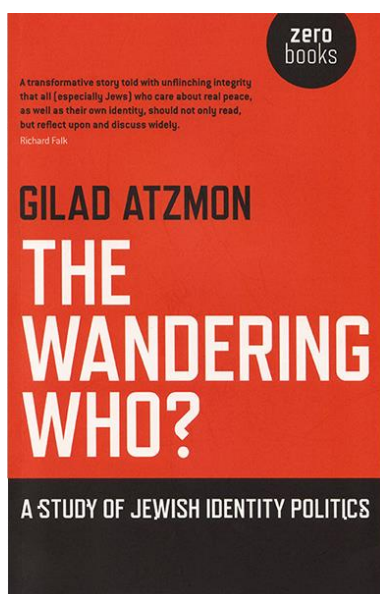
Avslutningsvis

Det är skrämmande att endast tre år efter det att Auschwitz befriats, vilket skedde år 1945, så började den då skapade judiska staten Israel att rensa Palestina på dess befolkning, år 1948. Ytterligare några år senare hade den judiska staten stiftat rasdiskriminerande lagar för återvändande, för att förebygga att palestinierna skulle kunna komma tillbaka till sina städer och byar och hem (s. 177). Zionismens löfte var att ”vandrandet” skulle upphöra. Atzmon skriver ett par tankeväckande rader – enligt min översättning:

Den marxistiska östeuropeiska federationen uppfann den "jiddiska nationen" som var tänkt att rädda judarna via den kommunistiska revolutionen. Zionismen uppfann den judiskt exilen för att skapa en förevändning för "hemkomsten".³⁴

När judarnas historia väl var skriven och det blev förbjudet att undersöka och kritiskt granska historien så blev judarnas öde mer en fråga för tolkning och logisk slutledning än byggd på historisk forskning. ”Det är nu som medkänsla och etik försvinner”, menar Atzmon (s. 181).

Det är en synnerligen intressant, läsvärd och tankeväckande bok. Den fick mig att fundera över: ”Vem är jag? Vilka rötter har jag? Vilken betydelse har det?” med flera funderingar.

³⁴ The Marxist East European Bund invented the ‘Yiddish Nation’ that was supposed to save the Jews via the communist revolution, Zionism invented Jewish exile in order to create the pretext for ‘homecoming’ (s. 181).